

1. Тими днями, коли було знову багато народу, а їсти не мали чого, покликав Він учнів Своїх та й промовив до них:
2. Жаль мені тих людей, що вже три дні зо Мною знаходяться, та їсти не мають чого.
3. А коли відпущу їх голодних до їхніх домівок, то ослабнуть у дорозі, бо деякі з них поприходили здалека.
4. І відказали Йому Його учні: Звідки зможе хто нагодувати їх хлібом отут у пустині?
5. А Він їх запитав: Скільки маєте хліба? Вони ж повідомили: Семеро.
6. Тоді Він народу звелів на землі посідати. І, взявши семеро хліба, віддавши подяку, Він поламав і дав учням Своїм, щоб роздати. А вони роздавали народові.
7. І мали вони трохи рибок; і Він їх поблагословив, і роздати звелів також їх.
8. І всі їли й наїлися, а з позоставих кусків сім кошів назбирали...
9. А їдців було тисяч з чотири!
10. І всів Він негайно до човна з Своїми учнями, та й прибув до землі Далманутської.
11. І вийшли фарисеї, і почали сперечатися з Ним, і, Його випробовуючи, хотіли від Нього

ознаки із неба.

12. А Він тяжко зідхнув у Своїм дусі й промовив: Якої ознаки цей рід вимагає? Поправді кажу вам, що родові цьому ознака не буде дана!

13. І покинув Він їх, усів знову до човна, і на той бік відбув.

14. І забули вони взяти хліба, і крім одного буханця, у човні не мали з собою нічого.

15. А Він їм наказував та говорив: Стережіться уважливо фарисейської розчини й розчини Іродової!

16. Вони ж міркували й казали один до одного, що хліба не мають вони.

17. А Ісус, знавши те, промовляє до них: Чого ви міркуєте, що хліба не маєте? Чи ви ще не знаєте й не розумієте? Чи ще маєте серце своє затверділим?

18. Мавши очі не бачите, і мавши вуха не чуєте? І не пам'ятаєте,

19. коли п'ять хлібів Я ламав на п'ять тисяч, скільки повних кошів із кусків ви зібрали? Вони кажуть до Нього: Дванадцять.

20. А як сім на чотири тисячі, скільки кошиків повних з кусків ви зібрали? І відказують: Сім.

21. І сказав Він до них: Ви ще не розумієте?...

22. І приходять вони в Віфсаїду. І приводять до Нього сліпого, і благають Його, щоб доторкнувся до нього.

23. І взяв Він сліпого за руку, та й вивів його за село. І послинивши очі йому, поклав руки на нього, і питався його, чи що бачить.

24. І, зиркнувши, сказав той: Я бачу людей, які ходять, немов би дерева...

25. Потім знов Він поклав Свої руки на очі йому, і прозрів той, і одужав, і виразно став бачити все!

26. І послав Він додому його й наказав: До села й не заходь, і нікому в селі не розповідай!

27. Потому пішов Ісус й учні Його до сіл Кесарії Пилипової, а в дорозі питав Своїх учнів, говорячи їм: За кого Мене люди вважають?

28. Вони ж відповіли Йому, кажучи: За Івана Христителя, другі за Іллю, а інші за одного з пророків.

29. І Він запитав їх: А ви за кого Мене маєте? Петро Йому в відповідь каже: Ти Христос!

30. І Він заборонив їм, щоб нікому про Нього вони не казали!

31. І почав їх навчати, що Синові Людському треба багато страждати, і Його відцураються старші, і первосвященники, і книжники, і Він буде вбитий, але третього дня Він воскресне.

32. І те слово казав Він відкрито. А Петро узяв набік Його, і Йому став перечити.

33. А Він обернувся й поглянув на учнів Своїх, та й Петру докорив і сказав: Відступись, сатано, від Мене, бо думаєш ти не про Боже, а про людське!

34. І Він покликав народ із Своїми учнями, та й промовив до них: Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста та й за Мною йде!

35. Бо хто хоче душу свою зберегти, той погубить її, а хто згубить душу свою ради Мене та Євангелії, той її збереже.

36. Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занапастить?

37. Або що назамін дасть людина за душу свою?

38. Бо хто буде Мене та Моеї науки соромитися в роді цім перелюбнім та грішнім, того посоромиться також Син Людський, як прийде у славі Свого Отця з Анголами святими.